

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2010 v trestnej veci obžalovaného **Š. K. a spol.**, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné o odvolaní, ktoré podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4 T 29/2009, zo dňa 14. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok **sa zrušuje**.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. **sa vec vracia** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica rozsudkom, sp. zn. BB-4 T 29/2009, vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 14. mája 2010 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 80/2007, zo dňa 30. septembra 2009 pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. obžalovaného **Š. K.** a pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. obžalovaných **J. K.**, **PhDr. J. K.** a **A. S.**, ktorých trestných činov sa menovaní mali dopustiť tak, že:

1/ Š. K.

V období od 21. mája 2007 do 2. júna 2007 si ako rozhodca O. nechal sľúbiť a následne na presne nezistenom mieste v okrese D. od osôb zastupujúcich futbalový klub TJ SC Č. J. K., PhDr. J. K. a A. S. prijal finančnú hotovosť v sume dvakrát po 25 000 Sk (829,85 eur), teda spolu 50 000 Sk (1 659,70 eur) za to, že ovplyvní výsledky futbalových zápasov 28. kola II. triedy – dospelí majstrovstiev okresu D., ktoré sa hrali dňa 2. júna 2007 o 17.30 hod. medzi mužstvami TJ Ň. – TJ SC Č. a mužstvami TJ D.P. – P. J. v prospech mužstva TJ SC Č..

2/ J. K., PhDr. J. K. a A. S.

V období od 21. mája 2007 do 2. júna 2007 ako osoby vystupujúce za futbalový klub TJ SC Č. po vzájomnej dohode ponúkli a následne na presne nezistenom mieste v okrese D. odovzdali rozhodcovi Oblastného futbalového zväzu D. Š. K. finančnú hotovosť v sume dvakrát po 25 000 Sk (829,85 eur), teda spolu 50 000 Sk (1 659,70 eur) za to, že ovplyvní výsledky futbalových zápasov 28. kola II. triedy – dospelí majstrovstiev okresu D., ktoré sa hrali dňa 2. júna 2007 o 17.30 hod. medzi mužstvami TJ Ň. – TJ SC Č. a mužstvami TJ D. P. – P. J. v prospech mužstva TJ SC Č..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Podľa jeho názoru rozsudok bol vydaný predčasne, na podklade neúplne zisteného skutkového stavu veci.

Ako vyplýva z písomne vyhotoveného rozsudku samosudca svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaných odôvodnil tým, že vykonané dôkazy nepreukázali také konanie, ako je uvedené v obžalobnom návrhu. Samosudca pritom rozhodol len na základe dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

Podľa jeho názoru však samosudca na hlavnom pojednávaní nevykonával všetky dôkazy, ktoré boli v prípravnom konaní zabezpečené a ktorých vykonanie bolo prokurátorom

navrhované aj na hlavnom pojednávaní. Samosudca rozhodol o nevykonaní dôkazov získaných odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Tr. por. z dôvodu, že príkaz, na základe ktorého boli tieto dôkazy získané, nebol dostatočným spôsobom odôvodnený.

S uvedeným hodnotením sa nestotožňuje.

V predmetnej veci príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. por. vydal v tom čase príslušný sudca pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, a to v súlade s platným právnym poriadkom. Príkazy boli vydané po začatí trestného stíhania na podklade konkrétnych indícií, ktoré v dostatočnej miere odôvodňovali podozrenie, že dochádza k páchaniu trestnej činnosti. O dôvodnosti týchto indícií svedčí aj skutočnosť, že vykonanými úkonmi boli zistené konkrétne skutočnosti, dôležité pre trestné konanie a na ich základe bolo vznesené obvinenie konkrétnym osobám a neskôr aj podaná obžaloba.

Je pravdou, že odôvodnenie jednotlivých príkazov je strohé, avšak nie do takej miery, aby ich bolo možné považovať za nepreskúmateľné, resp. vydané v rozpore so zákonom. S odkazom aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva dôvodnosť zásahu do ľudských práv nie je možné posudzovať len na základe formálneho rozhodnutia príslušného orgánu, ale vždy aj na základe existencie materiálnych podmienok pre dotknuté rozhodnutie. V čase vydania príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky existovali také skutočnosti, ktoré uvedený postup dostatočne odôvodňovali, a preto vydanie predmetných príkazov spĺňalo všetky atribúty ochrany ľudských práv v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, či Európskym Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V tomto zmysle prokurátor v odvolaní odkázal na obsah judikatúry Ústavného súdu Českej republiky, ako ju rozviedol v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu.

Má za to, že bez vykonania dotknutých dôkazov nie je možné rozhodnúť v súlade so zákonom.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. uvedenú trestnú vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa písomne vyjadril obžalovaný PhDr. J. K. prostredníctvom svojej obhajkyne.

Má za to, že rozsudok súdu prvého stupňa je správny a zákonný.

Je toho názoru, že vydané príkazy na odpočúvanie a záznamy telekomunikačnej prevádzky nespĺňajú ústavné požiadavky. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru je aj právo zainteresovanej osoby na rozhodnutie, ktorého dôvody vydania sú zjavné a zreteľné, pretože odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny.

Prokurátor pochybil, keď obžalobu oprel o jednotlivé záznamy získané z informačno-technických prostriedkov, pretože ide o dôkaz získaný nezákonným spôsobom, navyše ani tieto záznamy nepreukazujú jeho vinu.

Obžalovaný PhDr. J. K. navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol ak zistí, že:

a/ súd rozhodol v nezákonnom zložení

b/ obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby alebo

c/ hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po obdržaní predmetnej veci k odvolaciemu konaniu prioritne preskúmal procesné náležitosti odvolania uvedené v § 316 ods. 1 Tr. por. a tiež postup prvostupňového súdu z hľadísk uvedených v § 316 ods. 3 Tr. por.

Z tohto pohľadu nezistil dôvod na postup podľa § 316 ods. 1 prípadne ods. 3 Tr. por., preto vykonal prieskumnú povinnosť napadnutého rozsudku v rozsahu, ako to stanovuje § 317 ods. 1 Tr. por.

Zistil, že odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti napadnutému rozsudku pre nevykonanie všetkých dôkazov súdom prvého stupňa potrebných pre zákonné rozhodnutie je dôvodné.

Zodpovedá totiž skutočnosti, že procesný postup súdu prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní nebol zákonný.

Z obsahu spisového materiálu plynie, že prvostupňový súd po obdržaní obžaloby nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaných, potom svedka P. A., Š. Š., A. A., F. K., Ing. A. B. a V. F. na hlavnom pojednávaní dňa 26. marca 2010 podľa § 269 Tr. por. oboznámil úradný záznam na č.l. 506, správy Oblastného futbalového zväzu v D. na č.l. 437 – 441, listinné dôkazy na č.l. 442 – 446, futbalové tabuľky na č.l. 448, 453 – 455, odpisy z registra trestov na č.l. 509 – 512, správy o povesti na č.l. 461 – 465, správy Obvodného úradu D. z č.l. 466 – 469, na ktorom hlavnom pojednávaní ešte podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom procesných strán prečítal výpovede svedkov Ing. E. B. a Ing. Ľ. K..

Na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 23. apríla 2010 prokurátor navrhol podľa § 270 ods. 2 Tr. por. prehrať zvukové záznamy z odposluchov prehratím, prípadne prečítaním, ako to navrhol v bode 5/ obžaloby, ktorý návrh však súd zamietol, následne po tomto úkone bolo hlavné pojednávanie odročené na 14. mája 2010.

Na tomto hlavnom pojednávaní ešte súd vypočul svedka A. B., potom bolo dokazovanie vyhlásené za skončené a po prednesených záverečných rečiach bol vyhlásený napadnutý rozsudok.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vycitoval obsah jednotlivých dôkazov v podobe svedeckých a listinných dôkazov poukazujúc, že nimi nebola preukázaná vina obžalovaných na predmetnej trestnej činnosti, následne poukázal na návrh prokurátora prebrať aj telefonické odposluchy, oboznámil námietky obhajkyne obžalovaného PhDr. J. K. voči príkazom na odpočúvanie (str. 6 – 7 rozsudku), pričom na záver odôvodnenia relevantným spôsobom iba uviedol – citujúc „Z príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti, ktoré boli v tejto trestnej veci vydané dňa 17. mája 2007 nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné uviesť dôvod, prečo bol tento dôkazový prostriedok v trestnej veci použitý. Nebola preukázaná ani legitimita, ani proporcionálnosť zásahu do práv dotknutých osôb. Absencia relevantného odôvodnenia rozhodnutia zakladá porušenie práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé konanie, a preto dôkaz v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. nebol vykonaný“.

Vzhľadom na povahu doterajšieho dokazovania treba ustáliť, že vyhodnotením práve obsahu príkazov na odposluchy a záznamu telekomunikačnej prevádzky súd dospel k rozhodujúcemu záveru o nevine obžalovaných, ktorý dôkaz však na hlavnom pojednávaní nevykonával.

Predmetné príkazy na odposluchy a záznam telekomunikačnej prevádzky sú súčasťou utajenej prílohy, mali byť ako jeden z rozhodujúcich dôkazov oboznámené, prípadne aj za vylúčenia verejnosti, resp. splnenia všetkých podmienok, uvedených v ustanoveniach zákona č. 215/2004 o ochrane utajovaných skutočností. Až po ich prebratí na hlavnom pojednávaní mohli byť predmetom hodnotenia zo strany súdu, vrátane toho, či boli vydané v súlade so zákonom alebo nie.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že oslobodenie obžalovaných spod obžaloby súd prvého stupňa oprel o vlastné vyhodnotenie súdom pre prípravné konanie vydaných príkazov na odposluch a záznam telekomunikačnej prevádzky, hoci ich na hlavnom pojednávaní neprebral.

Okrem toho prvostupňový súd pochybil, keď návrh prokurátora na vykonanie dôkazu prebratím záznamov z odposluchov alebo ich prečítaním zamietol ešte pred skončením dokazovania, pričom z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že tak učinil v súlade s návrhom obhajkyne obžalovaného PhDr. J. K., pretože ich považuje za nezákonne získané. Z postupnosti, ako táto vyplýva zo zápisníc z hlavného pojednávania je nepochybné, že súd hodnotil dôkazy ešte pred ukončením dokazovania, čo je neprípustné.

Za netransparentné a nedostatočné treba považovať strohé a nič nehovoriace zdôvodnenie nezákonnosti sudcom pre prípravné konanie vydaných príkazov na odpočúvanie. Nie je zrejmé ani v komporácii so skutočným odôvodnením týchto príkazov v čom a prečo „nebola preukázaná legitimita, ani proporcionalita zásahu do práv dotknutých osôb“. Rovnako, aké ďalšie „konkrétne skutočnosti by ešte okrem tých, čo príkazy v skutočnosti obsahujú, mali príkazy obsahovať, aby objasňovali dôvod, prečo má byť tento dôkazný prostriedok použitý“.

Vyššie uvedené postupy prvostupňového súdu predstavujú jednak chyby v konaní, jednak vyvolávajú pochybnosti o správnosti zisteného skutkového stavu, čo zakladá dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. a vrátenie veci súdom prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v novom konaní napraviť vytýkané pochybenia procesného charakteru a následne dôkazy vykonané už v súlade s príslušnými stanoveniami Trestného poriadku opätovne vyhodnotiť postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a rozhodnúť v súlade so zákonom a skutočne zisteným stavom.

Keďže zistené pochybenia v postupe prvostupňového súdu nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí, odvolací súd toto rozhodnutie učinil na neverejnom zasadnutí, ako to umožňuje ustanovenie § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Marián Jarábek

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová